

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Sa/5/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1023200073
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Malichová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1023200073.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Blankou Malichovou, v právnej veci žalobcu: Q. F., nar. XX.XX.XXXX, štátny príslušník H. H. republiky, bez dokladu totožnosti, aktuálne pobytom: L., zastúpený Centrom právnej pomoci so sídlom Račianska 1523/71, P.O.BOX 18, 810 05 Bratislava, Kancelária Komárno, Župná 14, 945 01 Komárno proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Prezídium Policajného zboru, Úrad hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, Oddelenie cudzineckej polície PZ Dunajská Streda, Mlynská 4629/2A, 929 01 Dunajská Streda, o správnej žalobe žalobcu vo veci zaistenia zo dňa 10.01.2023, podanej proti rozhodnutiu žalovaného č. PPZ-HCP-BA8-167-012/2022-AV zo dňa 06. decembra 2022, takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalobcovi **n e p r i z n á v a** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 10.01.2023, procesne podriadenou ust. § 226 ods. 1, 2 SSP, doručenu dňa 16.01.2023 Krajskému súdu v Bratislave, ako súdu vecne a miestne príslušnému na konanie, sa postupom podľa ust. § 221 ods. 2 zák.č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej aj „SSP“) žalobca domáhal nariadenia jeho bezodkladného prepustenia zo zaistenia a náhrady trov konania. Právne svoje dôvody založil na porušení ust. § 88 ods. 1 písm. b/, § 88 ods. 4, § 89 ods. 1 zákona č. 404/2011 Z.z. o pobyte cudzincov (ďalej aj „ZoPC“) a rozhodnutiu správneho orgánu vytkol nesprávne právne posúdenie veci a neúčelnosť jeho zaistenia za momentálneho skutkového stavu. V skutkových dôvodoch žaloby uviedol, že z krajiny pôvodu odišiel z dôvodu prenasledovania svojej osoby a z dôvodu obavy o svoje zdravie v snahe dostať sa za rodinou, ktorú má v Nemecku a proti rozhodnutiu o vyhostení č. PPZ-HCP-BA8-167-009/2022-AV zo dňa 06.12.2022 podal odvolanie.

2. Napadnutým rozhodnutím zo dňa 06.12.2022, č. PPZ-HCP-BA8-167-012/2020-AV, právne odôvodneným ust. § 88 ods. 1 písm. b/, § 88 ods. 4, 5, § 89 ods. 1 a/, b/ a ods. 2, § 90 ods. 1 písm. d/ zákona o pobyte cudzincov, čl. 5 ods. 1 a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd č. 209, žalovaný podľa ust. § 88 ods. 1 písm. b/ zákona o pobyte cudzincov, zaistil žalobcu na účel výkonu administratívneho vyhostenia na čas nevyhnutne potrebný, najviac do 06.02.2023. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že dňa 06.12.2022 v čase o 13:10 hod. v obci Okoč, okres Dunajská Streda, hliadka Obvodného oddelenia Policajného zboru Veľký Meder zadržala tri podozrivé osoby cudzej štátnej príslušnosti, ktoré sa nachádzali na čerpacej stanici. Šetrením bolo zistené, že sa jedná o jedného štátneho príslušníka H. republiky a dvoch štátnych príslušníkov Sýrie, ktorí nevedeli preukázať svoju totožnosť a oprávnenosť pobytu na území Slovenskej republiky (ďalej aj „SR“) resp.

schengenského priestoru, na základe čoho boli v zmysle ust. § 79 ods. 1/ Zákona o pobyte cudzincov predvedení na správny orgán.

3. Dňa 06.12.2022 bola na správnom orgáne spísaná zápisnica o vyjadrení účastníka konania č. PPZ-HCP-BA8-167-011/2022-AV, v ktorej uviedol len, že sa volá Q. F., nar. XX.XX.XXXX a pochádza z H.. Z domovskej krajiny odišiel asi pred dvoma mesiacmi z dôvodu prenasledovania skupinou a organizáciou vedenou Tureckom a Iránom. Mal namierené do Európskej únie, konkrétne do Nemecka, kde má ženu a deti. Prevádzateľom zaplatil celkovo vyše 6 000 eur. Cestoval cez krajiny IRQ, TUR, GRC, MKD, SRB, I-IUN, prevažne pešo a občas aj autom, až na územie SR. Pešo prešiel až k Srbsko - Maďarskej hranici, pomocou rebríka preliezol plot a dostal sa do Maďarska, odkiaľ za pomoci ďalších prevádzateľov, ktorých menovite nepozná, dňa 06.12.2022 pricestoval na Slovensko, kde mal na neznámom mieste počkať na ďalšie auto, ktoré však neprichádzalo, preto aj s ďalšími cudzincami pešo pokračoval až do najbližšej obce. Tam pri ňom zastavilo osobné auto a pán, ktorý z neho vystúpil, zavolať policajtov. O udelenie azylu na území Slovenskej republiky nežiadal. Z dôvodu neoprávneného pobytu začal žalovaný konanie vo veci administratívneho vyhostenia žalobcu, na účel výkonu ktorého vydal rozhodnutie o zaistení.

4. Žalovaný v rozhodnutí konštatoval nutnosť vyčerpania všetkých alternatív a pokiaľ ich nemožno účinne uplatniť na základe individuálneho posúdenia každého jednotlivého prípadu, až ako poslednú možnosť možno využiť zaistenie. Skúmal tak aj možnosť uloženia menej závažného prostriedku ako zaistenia, dospel však k záveru, že žalobca nespĺňa podmienky, za ktorých by mu mohla byť uložená povinnosť podľa ust. § 89 ods. 1 písm. a/ a b/ zákona o pobyte cudzincov. Žalobca nedisponuje cestovným dokladom, ktorý by ho oprávňoval zdržiavať sa na zemi SR, v zápisnici o podaní vyjadrenia vedenej pod č. PPZ-HCP-BA8-167-011/2022-AV neuviedol, že by vedel zložiť značnú peňažnú hotovosť a ani nepreukázal, že by mal na území Slovenskej republiky zabezpečené ubytovanie. Dĺžku doby zaistenia stanovil na čas nevyhnutne potrebný, najviac do 06.02.2023, počas ktorej bude realizovať technicko-personálne zabezpečenie návratu.

5. Vo vyjadrení, ktoré žalovaný doručil k podanej správnej žalobe, zopakoval vecnú argumentáciu z napadnutého rozhodnutia a poukázal na zákonnú úpravu zaistenia.

6. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „súd“) ako vecne a miestne príslušný (§ 10 a § 13 ods. 3 SSP) preskúmal vec postupom podľa druhého dielu štvrtej hlavy SSP, v rozsahu a medziach dôvodov podanej žaloby a riadiac sa znením prvej vety ust. § 228 SSP, do siedmich pracovných dní nariadil vo veci pojednávanie. Nakoľko po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného v rozsahu náležitostí a dôvodov podanej žaloby (ust. § 226 SSP) dospel bez vypočutia zástupcu žalobcu, ktorý sa z pojednávania písomne ospravedlnil a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti, k záveru, že správna žaloba, ktorú posudzoval neformálne a neviazane žalobnými bodmi (ust. § 206 ods. 3 SSP) nie je dôvodná, a podľa ust. § 229 SSP ju zamietol.

7. Podľa § 206 ods. 3, 4, 5 SSP, správny súd posudzuje správnu žalobu neformálne a nie je pri svojom rozhodovaní viazaný žalobnými bodmi. Pre správny súd je rozhodujúci stav veci v čase vyhlásenia alebo v čase vydania jeho rozhodnutia. Správny súd môže zrušiť napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy aj vtedy, ak dospel k záveru, že od jeho vydania sa podstatne zmenili okolnosti veci.

8. Podľa § 206 ods. 6 SSP, ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie o správnej žalobe vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

9. Podľa § 221 ods. 1 SSP, žalobca sa môže správnu žalobou domáhať zrušenia rozhodnutia o zaistení, o predĺžení zaistenia, o predĺžení lehoty zaistenia vydaného podľa osobitného predpisu alebo určenia takého rozhodnutia za nezákonné, ak bol žalobca zo zaistenia prepustený.

10. Podľa § 221 ods. 2 SSP, žalobca sa môže správnu žalobou domáhať prepustenia zo zaistenia vykonaného podľa osobitného predpisu.

11. Podľa § 225 ods. 1,2 SSP, správna žaloba podľa § 221 ods. 1 musí byť podaná v lehote siedmich dní od doručenia rozhodnutia o zaistení, rozhodnutia o predĺžení zaistenia alebo rozhodnutia o predĺžení lehoty zaistenia. Správna žaloba podľa § 221 ods. 2 môže byť podaná kedykoľvek počas trvania zaistenia a to aj opakovane. Ak správny súd rozhodol o zamietnutí žaloby, možno ďalšiu správnu žalobu bez uvedenia nových dôvodov podať až po uplynutí lehoty 30 dní odo dňa keď rozhodnutie správneho súdu o predchádzajúcej správnej žalobe nadobudlo právoplatnosť.

12. Podľa § 229 SSP, ak správny súd po preskúmaní zistí, že správna žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

13. Podľa § 230 ods. 1 písm. a/ SSP, ak správny súd po preskúmaní zistí dôvodnosť správnej žaloby podľa § 221 ods. 1, rozsudkom podľa povahy veci zruší napadnuté rozhodnutie o zaistení, rozhodnutie o predĺžení zaistenia alebo rozhodnutie o predĺžení lehoty zaistenia a nariadi bezodkladné prepustenie žalobcu zo zaistenia.

14. Podľa § 88 ods. 1 písm. b/ zákona o pobyte cudzincov, policajt je oprávnený zaistiť štátneho príslušníka tretej krajiny na účel výkonu administratívneho vyhostenia alebo výkonu trestu vyhostenia.

15. Podľa ust. § 84 ods. 1 písm. a/ zákona o pobyte cudzincov, policajný útvar zabezpečí výkon rozhodnutia o administratívnom vyhostení, ak policajný útvar v rozhodnutí o administratívnom vyhostení neurčil lehotu na vycestovanie.

16. Podľa § 84 ods. 1 písm. d/ zákona o pobyte cudzincov, policajný útvar zabezpečí výkon rozhodnutia o administratívnom vyhostení, ak štátny príslušník tretej krajiny nemôže vycestovať, pretože nemá platný cestovný doklad alebo prostriedky na vycestovanie.

17. Podľa § 88 ods. 3 zákona o pobyte cudzincov podanie žiadosti o udelenie azylu alebo požiadanie štátneho príslušníka tretej krajiny o asistovaný dobrovoľný návrat, nie je dôvodom na prepustenie zaisteného štátneho príslušníka tretej krajiny. Konanie podľa osobitného predpisu nie je zaistením štátneho príslušníka tretej krajiny dotknuté.

18. Podľa § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov, štátny príslušník tretej krajiny môže byť zaistený na čas nevyhnutne potrebný, najviac na šesť mesiacov. Policajný útvar je oprávnený počas tohto obdobia opakovane predĺžiť zaistenie štátneho príslušníka tretej krajiny, pričom celkový čas zaistenia nesmie presiahnuť šesť mesiacov. Ak možno predpokladať, že napriek vykonaným úkonom potrebným na výkon administratívneho vyhostenia alebo trestu vyhostenia štátneho príslušníka tretej krajiny sa tento výkon predĺži z dôvodu, že štátny príslušník tretej krajiny dostatočne nespolupracuje, alebo z dôvodu, že mu zastupiteľský úrad nevydal náhradný cestovný doklad v lehote podľa prvej vety, môže policajný útvar rozhodnúť, a to aj opakovane, o predĺžení lehoty zaistenia, pričom celková doba predĺženia lehoty zaistenia nesmie presiahnuť 12 mesiacov. Lehotu zaistenia nemožno predĺžiť, ak ide o rodinu s deťmi alebo zraniteľnú osobu. Štátny príslušník tretej krajiny je zaistený dňom vydania rozhodnutia o zaistení.

19. Podľa § 89 ods. 1 písm. a/, b/ zákona o pobyte cudzincov, policajný útvar, ktorý koná vo veci zaistenia, môže štátnemu príslušníkovi tretej krajiny namiesto jeho zaistenia uložiť povinnosť hlásenia pobytu alebo zložiť peňažnú záruku.

20. Podľa § 89 ods. 3 zákona o pobyte cudzincov, policajný útvar môže uložiť povinnosť podľa odseku 1 len vtedy, ak štátny príslušník tretej krajiny preukáže zabezpečenie ubytovania počas trvania tejto povinnosti a finančné zabezpečenie pobytu vo výške podľa § 6 ods. 3 zákona o pobyte cudzincov. O uložení povinnosti podľa odseku 1 písm. b/ môže policajný útvar rozhodnúť aj počas zaistenia štátneho príslušníka tretej krajiny. Proti rozhodnutiu o uložení povinnosti podľa odseku 1 sa nemožno odvolať.

21. Podľa § 90 ods. 1 písm. d/ zákona o pobyte cudzincov, policajný útvar je povinný skúmať po celý čas zaistenia štátneho príslušníka tretej krajiny, či trvá účel zaistenia.

22. Podľa článku 7 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16.12.2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území, ak existuje riziko úteku alebo ak žiadosť o legálny pobyt bola zamietnutá ako zjavne neodôvodnená alebo podvodná, alebo ak dotknutá osoba predstavuje riziko pre verejný poriadok, verejnú alebo národnú bezpečnosť, členské štáty môžu upustiť od poskytnutia lehoty na dobrovoľný odchod alebo môžu poskytnúť lehotu kratšiu ako sedem dní.

23. Podľa článku 5 písm. f/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (ďalej aj „Dohovor“), každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť. Nikoho nemožno pozbaviť slobody okrem nasledujúcich prípadov, pokiaľ sa tak stane na základe postupu stanového zákonom: zákonné zatknutie alebo iné pozbavenie slobody osoby, aby sa zabránilo jej nepovolenému vstupu na územie štátu, alebo osoby, proti ktorej sa vedie konanie o vypovedaní alebo vydaní.

24. Inštitút zaistenia cudzinca je zákonným titulom pre obmedzenie osobnej slobody jednotlivca, ktorá je ako základné ľudské právo zaručená Chartou základných práv a slobôd. Je tiež nástrojom slúžiacim výkonu administratívneho vyhostenia, pre začatie ktorého je nevyhnutná existencia vykonateľného rozhodnutia o administratívnom vyhostení. Táto podmienka bola u žalobcu splnená vydaním takéhoto

rozhodnutia dňa 06.12.2022, vedeného pod číslom PPZ-HCP-BA8-167-009/2022-AV, v ktorom mu bol uložený zákaz vstupu na územie Slovenskej republiky a na územie všetkých členských štátov na dobu troch rokov.

25. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opakovane poukázal na čl. 5 ods. 1 písm. f/ Dohovoru, ktorý má v zmysle čl. 7 ods. 5 Ústavy SR prednosť pred jej zákonmi a podľa ktorého možno osobu pozbaviť osobnej slobody na základe postupu stanoveného zákonom vtedy, ak ide o zákonné zatknutie, či iné pozbavenie osobnej slobody, aby sa zabránilo jej nepovolenému vstupu na územie štátu alebo osoby, proti ktorej sa vedie konanie o vypovedaní alebo vydaní. Najvyšší aj Ústavný súd SR viackrát vo svojich rozhodnutiach akcentovali, že medzi zaistením a jeho účelom (t.j. konaním o odsune, vyhostení, tzv. dublinským transferom a pod.) je nepopierateľná nadväznosť a v žiadnom prípade nemožno hovoriť o oddelených konaniach bez vzájomných súvislostí a dôsledkov (napr. rozsudok NS SR sp. zn. 1SŽa/31/2014, 1SŽa/7/2016, 9SŽa/23/2010, 10SŽa/35/2014, 1SŽa/6/2016 1SŽa/8/2015, 10SŽa/2/2015, nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 264/09-81 zo dňa 19.10.2010, nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 147/2013-50 z 09.10.2013).

26. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia a podstatným pre posúdenie veci, či boli dané dôvody zaistenia či predĺženia zaistenia, vrátane jeho dĺžky. V zmysle citovaných zákonných ustanovení, musí mať žalovaný ustálený predmet konania, s prehľadom v aplikácii konkrétneho ustanovenia zákona, navyiac ak potrebu zaistenia žalobcu odôvodnil jeho neoprávneným pobytom na území SR, bez dispozície akýmkoľvek dokladom totožnosti, víza či povolenia na pobyt a čakaním na vybavenie náhradného dokladu totožnosti. Ak má byť pozbavenie osobnej slobody oprávnené, rozhodnutie musí byť vydané zákonom stanoveným postupom, musí byť efektívne a účelné, pričom všetky podmienky musia byť splnené súčasne. Pri absencii niektorej z nich, nemožno hovoriť o oprávnenom pozbavení osobnej slobody jednotlivca.

27. Žalobou sa žalobca domáhal prepustenia zo zaistenia podľa ods. 2 ust. § 221 SSP. Žiaden osobitný predpis v súlade s dispozíciou tohto ustanovenia neoznačil a neoznačil ani dôvody, ktoré by mali súd viesť k vyneseniu rozsudku, ktorým by jeho prepustenie nariadil. Jeho žalobná argumentácia smerovala k neúčelnosti jeho zaistenia za daného skutkového stavu a nesprávnosti právneho posúdenia veci, bez bližšieho odôvodnenia. Rozhodnutie o zaistení zrušiť nežiadal a neuviedol ani žiaden relevantný, resp. akýkoľvek dôvod, pre ktorý by súd bez povinnosti preskúmať rozhodnutie o zaistení, mal nariadiť jeho prepustenie a nahradiť ho miernejším donucovacím opatrením.

28. Predpokladom vyhovenia žalobe podanej podľa ust. § 221 ods. 2 SSP je skutočnosť, že počas zaistenia žalobcu nastala okolnosť, ktorá by vytvorila spôsobilý dôvod na jeho prepustenie zo zaistenia, prípadne na nahradenie zaistenia miernejšími donucovacími prostriedkami. Z odôvodnenia samotnej žaloby, ale aj z obsahu pripojeného administratívneho spisu žalovaného je zrejmé, že od zaistenia žalobcu dňa 06.12.2022, nenastala žiadna takáto okolnosť osvedčujúca zmenu pomerov v jeho zaistení, prípadne v jeho právnom postavení, nedošlo teda k žiadnej zmene pomerov, ktorá by svedčila v prospech vyhovenia žalobe. Navyiac takáto skutočnosť nebola prezentovaná ani v samotnej žalobe, a z ničoho nevyplýva, že by akákoľvek situácia, ktorá by mala mať za následok prepustenie žalobcu nastala. Objektívne teda v statuse žalobcu a ani v konaní pred súdom nebol preukázaný žiaden fakt, osvedčujúci zmenu okolností zaistenia, svedčiaci v prospech vyhovenia podanej žalobe a prepustenia žalobcu zo zaistenia.

29. Nakoľko teda konštatovanie žalobcu v podanej žalobe bolo viazané len na neúčelnosť zaistenia v spojení s nesprávnym právnym posúdením veci, bez bližšej argumentácie osvedčujúcej nedôvodnosť zaistenia, resp. zmenu jeho právneho postavenia počas zaistenia, súd rozhodol podľa ust. § 229 SSP a žalobu zamietol.

30. Žalobca si v žalobe uplatnil aj nárok na náhradu trov konania podľa ust. § 12 ods. 5 zák.č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi v znení neskorších predpisov a v súlade s Vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) v sume 153,26 eur.

31. Podľa § 167 ods. 1 SSP, správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech.

32. O trovách konania žalobcu súd rozhodol postupom a contrario s § 167 SSP a s poukazom na výsledok konania mu trovy konania nepriznal.

33. Žalobcu pre jeho zákonné oslobodenie od súdnych poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. m/ a ods. 3 zák. č. 71/1992 Zb.), na ich úhradu nezaviazal.

Poučenie:

Rozsudok krajského súdu vo veciach zaistenia nadobúda právoplatnosť uplynutím lehoty sedem dní od doručenia rozsudku alebo podaním kasačnej sťažnosti v tej istej lehote proti tomuto rozsudku (§ 145 ods. 3 SSP).

Kasačná sťažnosť má odkladný účinok, ak bola podaná proti rozhodnutiu krajského súdu vo veci samej vydanému v konaní o správnej žalobe vo veciach zaistenia a administratívneho vyhostenie (§ 446 ods. 2 písm. d/ SSP).

Kasačná sťažnosť nie je prípustná, ak: a/ sa opiera o iné dôvody, ako sú uvedené v § 440; b / sa opiera o dôvody, ktoré sťažovateľ neuplatnil v konaní pred krajským súdom, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie, hoci tak urobiť mohol; c/ smeruje len proti dôvodom rozhodnutia krajského súdu (§ 439 ods. 3 SSP).

Podľa § 440 SSP:

1. Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a/ na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e / vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f / nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g/ rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h/ sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i/ nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j / podanie bolo nezákonne odmietnuté.

2. Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g/ až i/ sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. Lehota na podanie kasačnej sťažnosti je zachovaná, ak počas nej bola kasačná sťažnosť podaná na kasačnom súde (§ 444 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť

- a/ označenie napadnutého rozhodnutia, b/ údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c/ opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (sťažnostné body) d/ návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak a/ má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b/ ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ ; c/ je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 SSP).